

David LaChapelle

SA VRACIA DO PRAHY

Pražská DSC Gallery prichystala ďalšiu výstavu, ktorou potvrdzuje svoju povest unikátneho priestoru pre súčasné umenie. Výstavou nazvanou David LaChapelle: Múzy otvára spoluprácu so slávnym americkým fotografom.

Kurátorka výstavy Olga Trčková, DSC Gallery

Štyri roky po jeho veľkolepej retrospektíve v Rudolfíne ponúkne od 22. marca do 7. mája vyše tridsať LaChapellových klasických diel aj novinek. Výber reflektuje jeho vývoj ako umelca, ktorý v poslednej dekáde opustil svet komerčnej fotografie a začal vystavovať v popredných múzeách i prestížnych galériách po celom svete, vrátane prestížnych inštitúcií ako Musée d'Orsay či National Portrait Gallery. LA FEMME spovedá kurátorku výstavy **Olgu Trčkovú**.

DSC Gallery uvedie v marci výstavu Davida LaChapella. Spomeniete si na moment, keď ste ho začali vnímať ako umelca?

Autora dlhodobo sledujem na prestížnych medzinárodných veľtrhoch. Vždy som ho chápala ako výrazný talent súčasného svetového umenia. Na prvý pohľad cítite, že diela majú divokú dušu a nepokojné srdce. Asi najväčší zážitok však pre mňa bolo vidieť jeho fotografiu s horiacim hradom „Burning down the house“ vo významnej inštitúcii National Portrait Gallery v Londýne, v spoločnosti tých najlepších autorov dejín umenia. Zaradenie umelca do muzeálnych

zbierok a výstav, ako napríklad práve prebiehajúce vo Victoria & Albert Museum v Londýne, alebo v minulosti Centre Pompidou v Paríži, je jednoznačné potvrdenie významu autora a jeho nespochybniteľné zapísanie sa do dejín umenia.

Čím tento americký umelec zapadá do koncepcie vašej galérie?

Zastupovať „Bad Boys“ s kontroverznou povestou nám nie je cudzie. Spojili sme už pred rokmi značku DSC Gallery s menami najväčších búrlivákov a rebelov na našej výtvarnej scéne a niekde som čítala, že sme povýšili šok v umení na naše know-how. Zastupujem Romana Týca zo Ztohoven, autor bol za svoje umenie odsúdený na mesiac do väzenia, nepokojného Davida Černého alebo ironického Richarda Stipla, ale, samozrejme, byť len kontroverzným nie je kľúčom, ako vystavovať v DSC Gallery. Kritériom je nespochybniteľná kvalita. Podľa nej si vyberáme autorov. Galéria sa za posledný rok posunula do medzinárodných vôd a nadviazali sme spolupráce s hviezdami svetovej scény.

LaChapelle mal pred piatimi rokmi v Rudolfině veľkolepú retrospektívnu výstavu. Čo bolo pre vás ako kurátorku hlavnou výzvou pri výbere diel?

Zvyčajne sa privátne galérie od štátnych inštitúcií líšia tým, že sú progresívnejšie, aktuálnejšie, majú prinášať poslednú tvorbu, naznačovať budúci vývoj autora. Inštitúcia ako Rudolfinum mala priestor a možnosti ukázať v celej komplexnosti retrospektívu autora a bola to jedna z najlepších výstav, aké som v Rudolfině videla. V našej výstave pripomenieme kultové medzníky v autorovej tvorbe, ale skôr ako prostriedok na lepšie chápanie autorovej novej tvorby. LaChapelle cielene ponúka diela s otvorenou interpretáciou a odovzdáva ich ďalej ako stavebnicu a o jej zloženie sa nestará. Je na nás, ako sa s ňou vyrovnáme. Takže podľa princípu, akým tvorí LaChapelle, som tiež zvolila prístup k výberu diel do tejto výstavy. Odovzdávame ich divákovi a je na každom z nás, ako vzťahy medzi jednotlivými dielmi uchopí a ako ich nechá spolu vo svojej fantázii hrať.

Výstavu uvádzate pod názvom „David LaChapelle: Múzy“. K čomu tento názov odkazuje?

Kto ho ovplyvnil? Akú mal inšpiráciu? To sú zvyčajné otázky, ktoré si kurátor aj divák kladie. Prečo to urobil? Počas druhej polovice deväťdesiatych rokov získal LaChapelle prvé prestížne ocenenie a usporiadal výstavu v newyorskej galérii Staley-Wise (1996) nazvanú LaChapellova krajina, zároveň s ňou vydal aj prvú monografiu. Práve v týchto rokoch sa LaChapelle stáva rešpektovaným fotografom v medzinárodnom kontexte a začína byť vnímaný ako jeden z výrazných talentov súdobej fotografie. Časovo tento medzník zodpovedá okamihu, keď sa prvýkrát stretol s Amandou Lepore,

transsexuálom, ktorý sa čoskoro stal jeho múzou a blízkou priateľkou. Prvá spoločná fotografia sa volala Závistá od diamantov (Addicted to Diamonds). Na snímke sa modelka chystá namiesto kokaínu šnupať diamanty. Portrétmi Amandy Lepore LaChapelle zreteľne odkazuje na dielo Andyho Warhola. Ten mu otvoril brány do umeleckého sveta, keď mu dohodil prvú väčšiu fotografickú prácu pre časopis Interview. Podobne silný vzťah spája LaChapelle tiež s herečkou Pamelou Andersonovou a speváčkou Country Love. Akoby si zámerne vyberal osobnosti so „zlou“ povestou.

Plánujete v budúcnosti rozšíriť aktivity galérie o ďalšie spolupráce s medzinárodnými umelcami?

Okrem Davida LaChapella sú to napríklad mená svetového formátu ako Jiří Georg Dokoupil alebo Wim Delvoye, umelci rešpektovaní na medzinárodnom poli. Galéria bude tiež aktívne prezentovať týchto umelcov na významných medzinárodných veľtrhoch v Bazileji, Londýne, Miami a má ambíciu sa stať hráčom na globálnom poli svetového umenia.

Ako myslíte, že bude českej verejnosti reagovať na dielo Davida LaChapella? Otvorili ste už dialóg so zberateľmi súčasného umenia?

Áno. Niektoré diela sú už predané alebo rezervované. Dialóg s našimi zberateľmi vedieme vždy skôr, ako je výstava uvedená, aby mali možnosť vybrať si skôr ako verejnosť. Ak vlastníte originál fotografie, ste jediný na svete. Preto často nastane situácia, že dielo už nie je možné kúpiť, je už umiestnené v nejakej zbierke. Dá sa síce uzrieť v galérii, ale je iba pre výstavné účely. Pri mnohých kultových dielach je preto potrebné reagovať rýchlo. Je otázkou, ako bude česká verejnosť reagovať na jeho doposiaľ najdrahšie dielo zo série Once In the Garden – portrét transsexuálnej modelky Carmen Carrera, ktorý sa na charitatívnej aukcii Life Ball vo Viedni vydražil v prepočte za takmer päť miliónov českých korún. Snímka vychádza z myšlienky, že ak vnímame človeka ako schránku pre dušu, nezáleží, akého je pohlavia.

Ktoré LaChapellovo dielo by ste si zaobstarali do vlastnej zbierky?

Ja sama si zrejme do zbierky zaobstarám fotografiu „Pieta“ s Courtney Love. Vždy na mňa hlboko pôsobia príbehy, keď rodič prežije svoje dieťa alebo je svedkom jeho utrpenia. Navyše je toto dielo plné čierneho humoru a zveličenia. To je štýl, ktorý u mňa nakoniec vždy u výtvarného diela víťazí, získava si moju pozornosť a zvyčajne ho kupujem.

